

РЕШЕНИЕ

№ 4429

гр. София, 27.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 27.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2619** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], против Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. (ПРСР) за кампания 2016 г. на ДФЗ с изх. № 02-220-2600/3477 от 12.11.2018 г. на Зам. изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие". С обжалвания акт жалбоподателят е уведомен за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 11 по ПРСР 2014-2020 г., по отношение на подадено от него заявление за подпомагане с УИН 22/300616/65809 от 05.05.2016г. като оторизираната сума е 0 лева, т.е. отказано е изцяло финансово подпомагане. Уведомителното писмо е мълчаливо потвърдено от горестоящия административен орган Министъра на земеделието, храните и горите (МЗХГ). Наведени са доводи за наличие на всички основания по чл. 146 от АПК, въз основа на които се иска от съда да обяви нищожността на Уведомителното писмо или алтернативно да го отмени като незаконосъобразно. Не се претендира присъждане на разноски.

Ответната страна – Заместник изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие", [населено място], чрез пълномощник – юрк. Г. и юрк.К., изразяват становище за неоснователност на оспорването. Правят възражение за недопустимост на жалбата поради просрочие.

Административен съд- София-град, III отделение, 7-ми състав, след като съобрази събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Не е налице спор по делото, че жалбоподателят е регистриран като земеделски производител в интегрираната система за административен контрол (И.) с уникален регистрационен номер (УРН) 641830 и за кампания 2016 г. е подал заявление за плащане до Държавен фонд "Земеделие", Разплащателна агенция с УИН 22/300616/65809 от 05.05.2016 г. и допълнително такова от 27.05.2016 г. (л. 59-67), с което е заявил искането си за плащане по мярка 11 „Биологично земеделие“ (Мярка 11), направление „Биологично пчеларство“ за 155 пчелни семейства като в заявлението е вписан код на мярката БПП 6, който съгласно Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 (за краткост Наредба № 4/2015 г.) съответства на „Биологично пчеларство в преход“. Не се спори между страните също така, че 2016 г. е втора година от поет от жалбоподателя ангажимент по посочената мярка за подпомагане. При приемане на заявлението са извършени автоматични проверки на въведените данни, при които несъответствия не са констатирани.

С Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 11 „Биологично земеделие“ по ПРСР 2014-2020 г. за кампания 2016 г. с изх. № 02-220-2600/3477 от 12.11.2018 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" жалбоподателят бил уведомен, че оторизираната субсидия по мярка 11 „Биологично земеделие“ по ПРСР 2014-2020 е 0 лева (л. 24 от делото).

В уведомителното писмо се посочва, че общата оторизирана сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол (И.) след извършването на задължителни административни и/или проверки на място (съгласно чл. 37 от ЗПЗП) на данните в подаденото от жалбоподателя заявление като тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се в регистрите на И., поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП, както и с предоставените данни от контролиращите лица във връзка с чл. 49 от Наредба № 4/2015 г. Конкретните мотиви за определяне на този нулев размер на субсидията, представляващ фактически отказ за подпомагане, са посочени в табличен вид на стр. 2 от Уведомителното писмо и по-конкретно в колони от 1 до 7 на тази таблица, като поясненията към тези колони на таблицата съставлява основанието, на което ДФЗ отказва изцяло или частично финансово подпомагане при съответните констатирани несъответствия. От съдържанието на коментиранията таблица на стр. 2 от уведомителното писмо /л.25 от делото/ се установява, че са заявени за подпомагане 155 броя пчелни семейства като също толкова са и установените пчелни семейства, както и санкционираните. След проверка на базисните изисквания са установени 0 броя пчелни семейства като 0 броя са и оторизираните такива за изчисление на субсидия. Като санкции и редукиции на субсидията в колона 7 „Неспазване на базовите изисквания“ е посочена сумата от 10 610,22 лв. Поясненията към колони 4, 5 и 7, имащи отношение към взетото от административния орган решение, са със следното съдържание:

„Колона 4: Установен брой пчелни семейства, след изключване на пчелини с неспазени базови изисквания, съгласно раздел V „Намаления при неспазване на базови и изисквания по управление за направленията от мярка 11 от ПРСР 2014-2020, б. в „Направление „Биологично пчеларство““ от Методика за намаляване и отказване

на плащания по м. 11 „БЗ“ от ПРСР 2014-2020, утвърдена със Заповед № РД 09-144/23.02.2017 г., издадена от Министъра на земеделието и храните, на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.“.

„Колона 5: Недопустими за подпомагане пчелни семейства след извършени проверки на място и/или административни проверки, и спрямо условията за допустимост за участие по мярката, съгласно Наредба № 4 от 24.02.2015 г.“.

„Колона 7: Санкция за неспазени базови изисквания, съгласно раздел V „Намаления при неспазване на базови и изисквания по управление за направленията от мярка 11 от ПРСР 2014-2020, б. в „Направление „Биологично пчеларство““ от Методика за намаляване и отказване на плащания по м. 11 „БЗ“ от ПРСР 2014-2020, утвърдена със Заповед № РД 09-144/23.02.2017 г., издадена от Министъра на земеделието и храните, на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.“.

По делото не се твърди, а и не се установява да са извършвани проверки на място на земеделския производител относно спазването на базисни изисквания по Наредба № 4/2015 г.

В хода на делото е приета и приложена цялата административна преписка във връзка с оспореното уведомително писмо.

Оспореното Уведомително писмо е съобщено на земеделския производител на 05.12.2018 г., след което на 19.12.2018 г. последният подал възражение до Министъра на земеделието, храните и горите. От данните по преписката е видно, че жалбата е постъпила при горестоящия орган на 20.12.2018 г. (л. 15) като в Министъра на земеделието и храните не се е произнесъл по жалбата в законоустановения срок.

На 21.01.2019 г. жалбоподателят [фирма] е подал жалба до Върховния административен съд срещу мълчалив отказ/мълчаливо съгласие на министъра на земеделието, храните и горите да се произнесе по подаденото от него възражение срещу уведомителното писмо. С определение № 2166/14.02.2019 г. по адм.д. № 925/2019 г. ВАС е прекратил образуваното пред него, въз основа на жалбата, дело и е изпратил жалбата за разглеждане от настоящия съд с предмет – оспорване на издаденото от Зам. изпълнителния директор на ДФЗ уведомително писмо.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима за разглеждане. Подадена е от адресата на административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Спазен е и преклузивният срок за упражняване на правото на оспорване по чл. 149, ал. 3 във връзка с ал. 1 от АПК. Видно от доказателствата по делото, жалбата до Министъра на земеделието и храните е получена в МЗХ на 14.01.2019г., което се сочи и от процесуалния представител на ответника в с.з. на 27.05.2019г., като 14-дневния срок за произнасяне по жалбата е изтекъл на 28.01.2019г. Жалбата е подадена до ВАС още на 21.01.2019г. т.е. още преди да е изтекъл срокът за оспорване на мълчаливото потвърждаване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на оспорване е Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 11 „Биологично земеделие“ по ПРСР 2014-2020 за кампания 2016 г. с изх.№ 02-220-2600/3477 от 12.11.2018 г. на Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с което оспорваният е уведомен за оторизирана субсидия 0 лева по подадено от него заявление за плащане за кампания 2016 г. по Мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично пчеларство“.

Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" съгласно чл. 20а от ЗПЗП, организира и ръководи дейността и на Разплащателната агенция (РА) и я представлява. Изпълнителният директор притежава правомощия по отношение одобряването или отхвърлянето на проекти по схеми и мерки на Общата селскостопанска политика, които може да делегира, съгласно чл. 20а ал. 3 и 4 от закона. Със Заповед № 03-РД/715 от 27.06.2017 г. (л. 95), Изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" е делегирал на заместник изпълнителния директор П. С., права да издава и подписва Уведомителни писма от вида на процесното.

Уведомителното писмо е издадено от материално компетентен орган, в писмена форма, но с формално изложени мотиви, при което не може да бъде извършена преценка относно правилното приложение на материалния закон.

Нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. В процесния случай фактическите и правни основания за издаване на акта, относно отказа за финансово подпомагане, съставляващи мотиви на административния орган се съдържат в табличен вид в самия акт, включително и разясненията по колони на самите таблици. Видно от съдържанието на уведомителното писмо, административният орган е мотивирал крайния си извод да откаже финансово подпомагане изцяло, с данните в колона 4 и 7 от таблицата на страница 2 от уведомителното писмо. Тези данни касаят установени неспазени базови изисквания. Поясненията към тези колони, цитирани по-горе, по съществуването си и според утвърдената съдебна практика на ВАС, представляват мотивите за постановяване на отказа. В конкретния случай административният орган е посочил, че е констатирано неспазване на базови изисквания, съгласно раздел V „Намаления при неспазване на базови и изисквания по управление за направленията от мярка 11 от ПРСР 2014-2020, б. б „Направление „Биологично пчеларство““ от Методика за намаляване и отказване на плащания по м. 11 „БЗ“ от ПРСР 2014-2020, утвърдена със Заповед № РД 09-144/23.02.2017 г., издадена от Министъра на земеделието и храните, на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г.

Съгласно посочения чл. 13 от Наредба № 4/2015 г., когато при проверка на място или административни проверки се установи, че за съответните парцели, пчелни семейства или животни не са спазени базовите изисквания съгласно приложение № 2, минималните изисквания за торене и използване на продукти за растителна защита съгласно приложение № 3 и изискванията по управление, плащанията за биологичните дейности се отказват или намаляват съгласно методика, утвърдена от министъра на земеделието, храните и горите.

На това основание Министърът на земеделието, храните и горите е издал Заповед № РД 09-144/23.02.2017 г., с която е утвърдил Методика за намаляване и отказване на плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ по ПРСР 2014-2020 (Методиката), която по силата на заповедта за утвърждаването ѝ се прилага за заявления, подадени

през кампания 2016 г. (л. 102). Раздел V от тази методика касае намаления при неспазване на базови и изисквания по управление за направленията по мярка 11, като за направление „Биологично пчеларство“ (б. б) в т. А) „Базови изисквания“ е посочено, че когато информацията от съответното контролиращо лице за пчелин се различава от заявената от земеделския стопанин за този пчелин (кандидатът декларира, че даден пчелин е в преход, а контролиращото лице предостави информация, че е биологичен или в обратния случай), ДФЗ намалява размера на финансовата помощ със сумата, изчислена за наличния брой пчелни семейства в пчелина. Отчита се, че за този брой пчелни семейства не е спазен ангажимент, свързан с предоставянето на помощта, различен от тези, които засягат декларирания брой пчелни семейства.

Видно е, че приложената от административния орган методика не съдържа определяне на базовите изисквания, на които следва да отговарят заявените за подпомагане по мярка 11 пчелини. И това е логично с оглед визираната в нормата на чл. 13 от Наредба № 4/2015 г. делегация, според която министърът утвърждава методика, определяща намаленията, включително тези, които по съществото си са откази изцяло за подпомагане, и начинът на тяхното определяне, когато е констатирано неспазване на базови изисквания, т.е. на министъра не е предоставена възможност да определя тези базови изисквания. Същите са определени нормативно в Приложение № 2 към чл. 13 и чл. 19, ал. 2 от Наредба № 4/2015 г. и неспазването им се установява чрез административни проверки или проверки на място. По отношение на биологичното пчеларство тези изисквания са следните: Постоянни и временни пчелини не се устройват на разстояние, по-малко от 10 км, в райони с регистрирани племенни пчелини за производство на елитни пчелни майки и резерватни пчелини; разстояние, по-малко от 5 км, в райони с регистрирани репродуктивни пчелини за производство на племенни пчелни майки (чл. 15, т. 2 и 3). Временни пчелини се настаняват на места, отстоящи на повече от 300 м от съседни пчелини и на повече от 100 м от републиканската пътна мрежа (чл. 16 от Закона за пчеларството).

В настоящия случай, макар данните от таблицата на стр. 2 от уведомителното писмо да касаят неспазени базови изисквания (съобразно наименованията на колони 4 и 7), нито в поясненията към съответните колони, нито другаде в административния акт, нито дори в административната преписка въобще, се посочват кои точно от цитираните базови изисквания не са спазени от жалбоподателя. Позоваването от страна на органа, издател на оспореното уведомително писмо, на утвърдената от Министъра на земеделието, храните и горите методика само по себе си не може да се приеме за надлежно мотивиране на административния акт, както от фактическа, така и от правна страна. В уведомителното писмо не се съдържат никакви фактически обстоятелства, които да сочат на неспазени базови изисквания, а от там и на основания за прилагане на цитираната Методика. Така също липсва и каквото и да е позоваване или препращане към друг документ, съставен в хода на административното производство, който да съдържа такива фактически установявания.

Това води до извод за пълна липса на мотиви на оспорения административен акт, която липса съставлява съществен порок на формата на акта, обуславящ неговата незаконосъобразност.

Относими конкретни мотиви за постановения отказ за финансово подпомагане

за пръв път са изложени едва след оспорване на уведомителното писмо пред Министъра на земеделието, храните и горите - с писмо изх.№ 02-220-2600/3477 от 14.01.2019г. Едва в този документ, с който жалбоподателят не е запознат, се посочва, че в случая се касае за заявено подпомагане на пчелни семейства в състояние „в преход“ за втората година от поетия петгодишен ангажимент, а съгласно чл. 26 от Наредба № 1/07.02.2013 г. за прилагане на правилата на биологично производство на растения, животни и аквакултури, растителни, животински продукти, продукти от аквакултури и храни, тяхното етикетиране и контрола върху производството и етикетирането (отм.), но приложима за периода на кампания 2016 г. (Наредба № 1/2013 г.), преходният период за отглеждане на пчелни семейства по биологичен начин и продукти, произведени от тях, е дванадесет месеца при спазване на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 834/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008. Във връзка с това несъответствие административният орган се е позовал на чл. 11, ал. 4 от Наредба № 4/2015 г., според която плащания по ал. 1 (за преминаване към биологично земеделие – периода на преход) се предоставят на подпомаганите лица за срок, който не надвишава минималните периоди на преход към биологично производство съгласно чл. 36, ал. 1, чл. 37, ал. 1 и чл. 38 от Регламент на Комисията (ЕО) № 889/2008 за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти по отношение на биологичното производство, етикетирането и контрола. В придружителното писмо административният орган е аргументирал отказа си да предостави финансова помощ и с текста на Раздел IV „Изчисления и налагане на намаления“ – абзац 2 от Методиката за намаляване и отказване на плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020, въпреки, че в самото уведомително писмо, предмет на оспорване, позоваването е на Раздел V от същата Методика.

Изложените в придружително писмо изх. № 02-220-2600/3477 от 14.01.2019г. мотиви обаче, не биха могли да изпълнят ролята на мотиви на оспорения административен акт, съобразно възприетото с Тълкувателно решение № 16 от 31.III.1975 г., ОСГК становище, че мотивите за издаване на административния акт могат да бъдат изложени и допълнително, след издаването му, в съпроводителното писмо, с което жалбата на страната и административното производство се изпращат на по-горния административен орган за разглеждане. Това е така, тъй като допълнителното излагане на мотивите задължително следва да позволява на страните своевременно да се запознаят със съображенията, по които е издаден актът, и да организират защитата си срещу него. В случая липсва такова запознаване, а изложените мотиви са изцяло за целите на произнасянето на горестоящия орган.

Дори и да се приеме обратната теза и изложените доводи в придружителното писмо, възприети и от горестоящия орган в заповедта, с която оспорването по административен ред е отхвърлено, се сметнат за мотиви на оспореното в настоящото производство уведомително писмо, то е налице несъответствие

между фактически и правни основания. Това безспорно обуславя и материална незаконосъобразност на административния акт.

Правилата за осъществяване на биологично производство са регламентирани с нормите на Регламент (ЕО) №843/2007 относно биологичното производство и етикетването на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91. Регламентът въвежда термина „преход“ (чл. 2, б. „з“), според който това е преход от небιологично към биологично земеделие в рамките на определен срок, по време на който са прилагани разпоредбите относно биологичното производство. В Регламент (ЕО) № 889/2008 са определени подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 834/2007 г., като в Глава V са включени разпоредби за прехода. Чл. 38 посочва продължителността на периодите на преход за животни и животински продукти като в § 3 на този член е регламентирано, че пчелните продукти могат да бъдат продавани с означения за биологичния начин на производство само когато разпоредбите, посочени в настоящия регламент, са спазвани в течение най-малко на една година.

Подпомагането по мярка 11 „Биологично земеделие“ съгласно чл. 29 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета се предоставя на хектар земеделска площ, на земеделски стопани или групи земеделски стопани, които доброволно се ангажират да преминат към биологично земеделие или да поддържат практиките и методите за биологично земеделие, определени в Регламент (ЕО) № 834/2007, и които са активни земеделски стопани по смисъла на член 9 от Регламент (ЕС) № 1307/2013, така както се прилага в съответната държава членка. Според § 3 на чл. 29 ангажиментите по тази мярка се поемат за период от пет до седем години. При предоставяне на помощ за преминаване към биологично земеделие държавите членки могат да определят по-кратък първоначален период, съответстващ на преходния период. Сравнителният анализ на цитираните до тук правни норми сочи, че всяка държава-членка има право да определи в рамките на периода на поетия ангажимент за прилагане на биологично земеделие, период на преход към такова земеделие, който период е по-кратък от периода на поетия ангажимент, но не по-малък от посочените в Регламент (ЕО) № 889/2008 периоди на преход (за пчелните семейства – не по-малко от една година).

Именно в тази връзка в Раздел VI от Наредба № 1/2013 г. (отм.) на национално ниво са приети правила за преход към биологично производство, като с нормата на чл. 26, т. 5 е прието преходният период за пчелини да е 12 месеца при спазване на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 843/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008, т.е. периодът на преход е фиксиран до минималния изискуем период, съгласно общностните норми. В същото време с нормата на чл. 11, ал. 4 от Наредба № 4/2015 г. изплащането на финансово подпомагане за преминаване към биологично земеделие е ограничено до регламентираната

продължителност на периодите на преход съобразно Регламент (ЕО) № 889/2008 – чл. 36, ал. 1, чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 (в редакцията на нормата на чл. 11, ал. 4 към датата на подаване на заявлението за подпомагане). Към този момент ограничението не обхваща периода на преход за пчелни семейства, който е регламентиран в чл. 38, ал. 3 от Регламент № 889/2008.

Действително в конкретния казус, жалбоподателят е заявил за подпомагане за втората година от поетия ангажимент по мярка 11 Биологично земеделие, направление Биологично пчеларство, 155 броя пчелни семейства с код за подпомагане „Биологично пчеларство в преход“. Административният орган сочи (в придружителното писмо до горестоящия орган), че и от страна на контролиращото лице за жалбоподателя са подадени данни за състояние на стопанството за 2016 г. – „в преход“. При това положение всъщност не е налице несъответствие между декларираните от земеделския производител данни и данните от контролиращото лице. Административният орган е приел, че посочването на състояние на стопанството „в преход“ за втора година не отговаря на изискванията на Наредба № 4/2015 г., но при постановяване на отказа се е позовал на неизпълнение на базови изисквания, каквото установеното несъответствие не е. Дори и в Методиката, на която се основава оспореният административен акт, се посочва, че при несъответствие между декларираните от заявителя данни и данните от контролиращото лице по отношение на статуса на пчелините – биологичен или в преход, това обстоятелство се отчита като неспазен ангажимент, което е различно от неспазени базови изисквания, а в случая, както вече се посочи, не е и налице такова разминаване в данните на заявителя и на контролиращото лице. Всъщност е налице неправилно квалифициране от административния орган на установените факти и съответно неправилно приложение на материално правните норми.

Следователно, оспореният административен акт е незаконосъобразен като постановен в противоречие с изискванията за форма на акта, а дори и да се приеме, че нарушенията на формата са санирани след издаването на уведомителното писмо, актът е в противоречие и с материалноправните норми, поради което оспореното уведомително писмо изх. № 02-220-2600/3477 от 12.11.2018 г. на Зам. изпълнителния директор на ДФ“Земеделие“, [населено място] следва да бъде отменено. Доколкото административното производство е започнало по заявлението за подпомагане, подадено от жалбоподателя, административният орган дължи ново произнасяне по това заявление, поради което преписката следва да му бъде върната. При новото разглеждане на заявлението за подпомагане, органът следва да установи по надлежен начин всички относими факти и обстоятелства, свързани с предоставянето на исканото финансово подпомагане, респективно всички факти, които да са пряко относими и въз основа на тях да прецени – налице ли е фактическият състав на някое конкретно основание за отказ по Наредба № 4/2015 г., а ако не - да постанови позитивен за искателя административен акт.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, VII състав,

□ Р Е Ш И :

□ ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. (ПРСР) за кампания 2016 г. на ДФЗ с изх. № 02-220-2600/3477 от 12.11.2018 г. на Зам. изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие"., мълчаливо потвърдено от Министъра на земеделието, храните и горите. ВРЪЩА делото като преписка на административния орган - Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", [населено място] за ново произнасяне по Заявление за подпомагане с УИН: 22/300616/65809 от 05.05.2016г на [фирма] и приложение за кандидатстване по Мярка 11 от ПРСР 2014-2020 г. за кампания 2016 г., съобразно указанията по приложението на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: